

Za versko življenje se ni brigal, duhovnike je sovražil do skrajnosti. V zaporu ga je začel obiskovati jetniški duhovnik, katerega je sicer zavržal, toda sprejel je od njega ponujene knjige. In glej čudol kar se ni posrečilo živi besedi duhovnikovi, to je napravila dobra knjiga. Jetnik je začel premišljevali svoje grešno življenje, zločini so se mu zastudili in kmalu se je naselilo v njegovem srcu globoko, grenko kesanje. Od kesanja do Boga je kratka pot in Čič jo je kmalu našel. Začel se je resno pripravljati na smrt. Nasprotno je Zlahtič tačas premišljeval, kako bi se rešil vešal ter pobegniti. Da bi vzbudil sum, da je težko bolan na jetiki, je grizel zidni omet; v bolnici so se kmalu prepričali, da mu ničesar ne manjka. Iz bolnice je skušal pobegniti. Ker se je bal, da bi ga tovariš v njegovi celici izdal, ter mu s tem beg preprečil, ga je hotel ponoči zadaviti z rjuho in le slučajno so pazniki preprečili nov zverinski zločin. V petek, dne 19. t. m. so obema opoldne sporočili, da bočeta naslednje jutro obešena. Čič je sprejel to vest mirno, Zlahtiča pa je vidno potrla. Nobenega obiskovalca ni hotel sprejeti, niti svoje žene. Čič je prosil, naj pride k njemu njegov zagovornik, kajti drugega znanca ali sorodnika ni mel. Potožil mu je, da bo njegov grob pozabljen. Ko mu je zagovornik obljubil, da bo prizgal na grobu sveče na dan Vseh svetnikov, ga je to zelo razveselilo. Popoldne ju je obiskal spovednik ter ju začel pripravljati na smrt. Oba sta se skesano spovedala ter prejela sv. popotnico. Noč sta preživela mirno, molila sta in spala. Zjutraj se je že zdavljaj pred določeno uro pred jetnišnico zbrala velika množica ljudi — skoro 500 oseb. Prišlo je tudi mnogo kmetov, zlasti iz okolice Ptujja, ki so osebno poznali Zlahtiča. Na dvorišču jetnišnice so bile postavljene vislice — dva navpično v zemljo postavljena stebra z železnima kljukama na vrhu. Pod stenom je stal stol, na katerega je obtoženec stopil. Pri vislicah sta čakala krvnik Mausner in njegov pomočnik. Točno ob pol 7. uri so se odprla vrata in pojavil se je Čič v spremstvu spovednika in orožnikov. Imel je bil zvezani na hrbtu. Po kratkih besedah ga je sodni dvor izročil krvniku. Čič je stopil na stol, krvnik mu je vrgel okrog vratu vrvi, še zadnjič je poljubil križ in pomočnik krvnika je spodmaknil stol. Po treh minutah je bilo vse končano. Čič je bil mrtev. Privredli so nato Zlahtiča. Kot večina velikih zločincev, se je tudi on pokazal pred smrtjo bojzljivega in strahopetca. Pred celico se je vrgel na tla ter hlinal nezavest, misleč, da bo na ta način odložil izvršitev kazni. Morali so ga nesti pod vislice ter ga dvigniti kvišku, da mu je položil krvnik zanko okrog vratu. Umril je v 4 in pol minutah. Po izvršeni kazni, ki je napravila na vse navzoče globok vtis, so ostali trupli na vešalih do 8. ure. Takrat so ju sneli ter ju položili v krsti, kjer je duhovnik obe trupli blagoslovil. Zvečer sta bila prepeljana na pokopališče in pokopana.

Za sklad SLS so darovali zavedni somišljeniki krajevne organizacije SLS Celje okolica 1000 D. Krajevne organizacije, posnemajte!

Zahvala. Podpisana se zahvaljuje Vzajemni zavarovalnici v Ljubljani, da nama je popolnoma točno izplačala zavarovalnino za pogorelo gospodarsko poslojje, katerega nama je požar upepelil 23. decembra 1925. — Alojz in Marija Cerjak, Obrež, Artiče pri Brežicah.

Specijalist za ženske bolezni in porodništvo dr. Benj. Ivavic je odpotoval ter ordinira zopet dne 6. aprila.

Iz Gornje Radgone. Zdravnik vsega zdravilstva g. dr. Vinko Čremošnik ordinira od pondeljka, nde 1. marca t. l. v Gornji Radgoni.

Rogaška Slatina, najbolj renomirano zdravilišče proti boleznim želodca, čreves, mehurja, žolčnih kamnov, srca, ledvic in jeter. Izven glavne sezone izredno nizke cene. — Zahtevajte prospekte!

Krajevne zanimivosti.

Sv. Peter pri Mariboru. Orlovski naraščaj se je s svojo prreditivjo prav dobro postavil. Niso ga čisto nič »potočila«, kakor nas merodajni gospodje »tolajžijo«, ampak postali so se, namreč naši fantje, za kar gre zahvala pred vsem br. Mačeku in g. organistu. — Istega dne, to je 21. marca, se je sestavil odbor, ki bo vodil zidanje Slomškovega doma. Odborniki nam garantirajo, da se bo (Slomškov dom) res zidal. Toda začeti je treba; v tem je vsa skrivnost. Potrebujemo šodra, peska, apna, lesa predvsem hrastovega, opeke, kamenja in še marsikaj drugega. Izvedli smo, da se hočejo Nebovčani prav posebno postaviti. Nebova res ni kar tako. Ko so se nekega dne Nebovčani pogovarjali ter tuhtali, odkod bi bilo ime »Nebova«, so jo Nebovčani kar sami pogruntali. Jožef in Julijana sta rekla: Midva »nebova« štedila z vošnjami in lesom; Andrej in Jožefa sta se zgučala: Za Slomškov dom »nebova« štedila z denarjem in z drugimi pripomočki. Anton in Mag dalena menita: Midva »nebova« pozabila podreti najlepše smreke za Slomškov dom. Vinko in Liza sta prisegla: Midva »nebova« prej nehala trobiti na ušesa Sentpeterčanom, dokler se ne bodo odzvali najbolj gluhi za Slomškov dom. Franc je rekel svoji Trezi: Midva »nebova« jokala, četudi podplate strgava za Slomškov dom. Krota zelena, tako je! Cenca je rekla možku: Tudi midva »nebova« zadnja pri zidanju Slomškovega doma. Se več se jih je oglašilo. Nazadnje sta jo prihajala Janez in Treza. Prepirla sta se zavoljo lepšega. V resnici se imata zelo rada. Janez je rekel: Eh, midva itak »nebova« rabila Slomškovega doma! Kaj? Če ne midva, pa najini otroci! Veš ti, stari! Midva »nebova« delala sramote Nebovčanom, ampak storila bova največ za Slomškov dom. Veš, tako je moj ljubi možek! Možek je priklinal in že v duhu izračunal, koliko

voženj bo napravil pa preporeben Slomškov dom. — Tako se postavljajo Nebovčani. Radovedni smo, kateri bode prvi. V Celestini se nekaj kuha. O tem pa prihodnjč. — Da ne bo kdo izmed sentpeterskih rojakov in prijateljev v zadregi, kam naj pošlje prispevek pa Slomškov dom, sporočamo, naj pošlje na: Župnijski urad z označbo, ozir. na bralno društvo »Skala«. Radovedni smo, če bo treba za ta denarni promet najeti posebnega uradnika!

Sv. Barbara v Slov. goricah. Preteklo nedeljo je prispel tudi k nam Radičev mešetar. Poznamo ga že od prej, ko še Radič ni igral republike in ne božal Pašičeve brade. Sedaj je krčmar v mestu. Nam se je sicer predstavil za »tovariša«, a slovenjegoriški kmet in mesni oštirjaš si menda še nista »kolega«. Udaril je na struno, ki nima nobenega zvoka več. Kajti mi vemo, da imajo naši šolani kmečki sinovi, ki niso v šolah, zapravili vere, še stokrat več ljubezni in razumevanja do kmečkega stanu, kot pa nešolani ali tudi šolani samostojni birtji in mesarji, ki verujejo samo v zlato tele in jim je politika samo sredstvo, s katerim bi si bolj napolnili svoje malhe na račun kmeta. Pa saj znamo, kam pes tace moli. »Tovariš« bi bil rad poslanec. Toda z obrabljenim »slagarjem« ne bo nič, ker predobro poznamo Radičeva »seljaško« politiko, ki ni niti najmanj kmečka. Samo od gosposkih slavospevov na kmečki stan, pa kmet ne bo živel. Kaj pa je Radičeva »seljaška« politika, o kateri se Radič toliko širokousti, za kmeta dobrega ustvarila? To, da bomo letes vsled povečanih državnih izdatkov še več davkov plačali kot kedaj poprej. Zakaj se gospod »tovariš« niste informirali in nam povedali, koliko je v proračunu, za katerega glasujejo vsi Radičevi seljaški poslanci s Puclem vred, določeno za podporo in povzdigo slovenskega kmetijstva in kako so izdatki razdeljeni. Tega je že precej razkrinkanega. Seveda »Kmetijski list« tega ne bo popisoval. Če pa prinesejo to drugi listi, je seveda za one, ki jim je »Kmetijski list« evangelij, laž. Ko bi jim bilo kaj do resnice in stvarnosti, bi jim svetovali, da si nabavijo stenografske zapisnike o proračunski razpravi. Stenografi menda precej natančno beležijo tudi kritikujoče govore, saj smo enkrat čitali, da jih sam gosp. minister nadzoruje, ko jih je vprašal, če so zabeležili vladi neljube, a potrebne besede. — Pa kaj resnica in stvarnost, komur je mar samo lastni jaz, prizadetih stanov pa ne vidi ali nima srca za nje. Zato pa, kakor mu bolje kaže. Včeraj republika, danes živijo sablja, v oči pa pesek: kmet kmeta.

Sv. Lenart v Slov. gor. Kakor čitamo v »Uradnem listu«, je g. veliki župan dovolil okrajnemu zastopu pri Sv. Lenartu najeti pri okrajni hranilnici posojilo v znesku 140.000 dinarjev. Po odredbi velikega župana se sme to posojilo obnesovati največ z 8% in se mora vrniti v 10 letih. Naš gerent se hoče postavljati, češ: Glejte, kako popravljamo mostove in gradimo cestel! Zdej pa smo doznali rešitev uganke: Delajo s tujim denarjem, najemajo posojilo. Vsek razumen gospodar se boji, v sedanjih težkih denarnih krizah najeti posojilo. Ne gre, da bi gerentstvo zapustilo pravno izvoljenemu odboru dolg kot žalostno dedščino. Zato zahtevamo, da gerent posojilo vrne čim prej, to tem bolj, ker vemo, da dobivajo okrajni zastopi zopet redno nekazane velike svote okrajnih doklad in se zato zadolžitev okraja po velikem posojilu nikakor ne more opravičiti, ker sploh ni potrebna. Zato pazimo!

Zamorkova pri Sv. Lenartu v Slov. gor. Umril je najstarejši vaščan, 85letni Karol Petek. Rajni je živel tekom 30 let kot prevzičkar pri svoji hčerki, poročeni Schönwetter. Bil je globokoveren in značajan mož, prava korenina, kot jih malo najdemo v naših krajih. Pogreba se je udeležila velika množica vaščanov, ki so spremljali svoje-ga najstarejšega občana na zadnji poti. Naj v miru počival!

Sv. Anton v Slov. gor. »Domovina« je tudi pri nas postala vsiljiva. Cele kupe tega žerjavskodomovinskega semena dobivamo na ogled, pa večina tega je padla na pota, med trnje, med skale in kamenje ter nikdar ne bode obrodilo sadu. — Pred kakimi tremi tedni nas je zapustila vzorna gospodinja Elizabeta Firbas. Umrila je na porodu, ter zapuščala šest nedoraslih otrok. Bodi ji zemljica lahka! — Še dober mesec nas loči od zbebanja velike efektne loterije v prid zidanja Društvenega doma. Pohvalno moramo reči, da se te srečke prav živahno razprodajajo po celih Slovenskih goricah, kakor tudi po drugod. Ljudje naravnost tekmujejo radi nad vse krasnih donitkov- kateri bodo v najkrajšem času razstavljeni na ogled. Zavedajte se vsi velevažnega pomena loterije ter še v tem mesecu kupite srečke. — Za nadučitelja je bil imenovan tukajšnji rojak g. Ljudevit Štupf. Zeleti bi le bilo, da dobimo še eno učno moč, da bo se zopet lahko neovirano vršil poduk. — Kakor se čuje, se bo letos baje zopet nadaljeval graditev ceste Sv. Lenart—Ljutomer preko Sv. Antona, ki bo s tem mnogo pridobil.

Sv. Urban pri Ptujju. Dne 14. t. m. je naš mnogozasluzni župan g. Franc Belec radi bolezni odložil županske posle občine Vintarovci. Vodil je to občino skozi 34 let kot župan, 3 leta pa kot občinski svetovalec v največjo zadovoljnost občanov. Nikdar ni prišlo do nesoglasja, bil je mož na svojem mestu. Radi njegovega odločnega nastopa kakor tudi radi njegovih dobrih nasvetov, katere je vsakemu rad dal, ga je vse rado imelo in spoštovalo. Vsa leta in pri vseh volitvah je bila po njegovi zaslugi občina v teboru SLS. Za trud in delo skozi dolgo vrsto let se mu občani tem potom najprisknejše zahvalujemo, želimo mu, da bi mu Bog dal skorajšnja okrevanje. — Za novega župana je izvoljen g. Leopold Markež, o katerem upamo, da se bo držal načel dosedanjega župana.

Sv. Tomaž pri Ormožu. Mi pa ostanemo, kakor smo bili, tako piše »Domovina« v 11. številki, katero sem spet sprejel od radodarnih gospodov okoli »Domovine«. Hvala njim lepa za ta umazani list, ki ne zna drugo, kakor napadati ljubljanskega vladiko g. škofa dr. Jegliča, katerega

zasluge so znane vsem zavednim Slovincem in Slovenkam. Mi pa ostanemo, kakor smo bili: pristaši SLS. Zato svarim pred »Domovino« vsakogar, ker naš list je »Slov. Gospodar« — Fant iz Peršetinec.

Biš. Zadrjuč so nam trije fantje v Bišu predstavljali naskok na trdnjavo; ker pa pri nas trdnjave ni, so poskusili svoj pogum pri prodajalni; ljudje pravijo, da jih sedaj glava močno boli.

Mala Nedelja. Sreča hodi pri nas naokrog. Obiskala je pridno cerkveno perico Aniko Potočnik. Našla je v »Zlatorogovem« milu zlatnik. Nadučiteljavo gospo je tudi obiskala. Zadelala je pri dijaški loteriji. Kdo bo le tako srečen, da bo pri cerkveni tomboli na trojičko nedeljo odnesel krasne prve dobitke? 30.000 dinarjev so vredni najlepši. Po Veliki noči začene hoditi sreča okrog. Ne odganjaj je! — Letošnja zima je celo okrajne ceste dvignila. Lepo vreme jih je kmaj spravilo s pomočjo vrlih cestarjev v zadostno stanje. Najhujše je zdelana cesta, ki vodi čez Batjan, ali bolj rečeno: Blatjane, mimo Sv. Duha na Ptuj. Podobna je s svojimi žlaki keli šumski cesti. Dobro bi bilo, da si jo ogleda cestni nadzornik. Čujte in stisnite vsi, ki ste se že kedaj jezili nad slavnim kurženskim blo-tem. Ogledajte si ga hitro, ki ga še niste videli! Kajti zginito bo tekom tega leta. Posipali ga bomo s prodcem, ki nam ga je napravila pri zadnji povodnji naša vjugastra Turja. Tako se sprameni blatni dol v rožni dol. Da bi se še usmili ceste na pokopališče!

Sredšče ob Dravi. Umrila je tukaj po dolgi in mučni bolezni gospa Jelisava Zdravec, soproga veleindustrija g. Jakoba Zdravec. Blagopokojna je bila med tukajšnjim ljudstvom zelo prijubljena ter je zlasti do revežev imela zmirač odprte roke. Mir njeni duši!

Braslovče. Braslovčki rojak g. Stelcne je prejel mašniško posvečenje kot šesti novomašnik tukajšnje župnije. Novo mašo bo imel na velikonočni pondeljek. — Umril je dne 11. t. m. posestnik v Rakovljah g. Rojšek, po domače Lesjak. Bil je naš zvest somišljenik in naročnik »Slovenskega Gospodarja«. — Dne 13. t. m. pa je zadelala nagla smrt gostilničarja Zoharja iz Geč.

Lemberg. V trgu Lemberg, župnija Sladka gora, je umrl dne 12. t. m. 70letni posestnik Tomaž Mešiček. Rajni je bil splošno spoštovan gospodar, večletni občinski odbornik, cerkveni ključar in odbornik krajnega šolskega sveta. Povsod je bil mož na svojem mestu. Bil je vedno vrl kristijan, marljiv in skrben gospodar ter bi lahko služil mnogim za vzgled. Zapustil je mlado ženo in šestletnega sinčka.

Sladka gora. Bližamo se izpolnitvi že davno izražene želje, da dobimo železniško postajo med postajama Poljčane in Ponikva. Občina Ponikva je dovolila 10.000 din. prispevka, ločka in sladkogorska občina ter okrajni zastop bodo pa tudi določili primerno znesko. Veliko ljudi pa je pripravljanih pomatagati z lastnim delom in z dajtvami materiala. Upamo, da tako v kratkem dobimo novo postajo, ki je v tem kraju res potrebna. Proga med Poljčanami in Ponikvo meri 16 km in prebivalci občin med tema dvema postajama niso imeli od železnice ničesar ter so morali po dve in še več ur hoditi do najbližje postaje. Za posestnike gozdov bo nova postaja posebno dobrodošla, ker ne bo potreba lesa in drv voziti v oddaljene Poljčane.

Iz laškega okraja. Opuščanje rudarjev v trboveljskih revirjih in nameravano znižanje plač občutimo v laškem okraju ne samo delavci, ampak tudi kmetje. Mnogo mož in fantov, ki bi sicer morali po svetu, je dobilo službo v domačem kraju. Denarja je prišlo veliko v okraj, od česar sta imela korist tudi poleg delavca kmet in obrtnik. Zadnje čase išče opore med delavstvom ravno tista stranka, katerega je pomagala lenko leto vpletati davek na ročno delo, kateri je na zelo krut način vsekal rano delavskemu stanu. In demokratje so prednji dovolj, da računijo pri raznih volitvah še na delavske glasove. Ze desetletja ni bil delavec rudar tako stiskan, kakor je danes, pa še ravno tokrat, ko je delavstvo vendar nekaj poboljškov doseglo, to je bilo l. 1922, so bili demokratje tisti, ki so v »Jutru« opravičenim delavskim zahtevam nasprotovali. Ali mislite, da smo rudarji na vse to že pozabili! Letu 1924 je bilo precej rudarjev prestavljenih iz Hude jame za celo leto v Hrastrnik in Tebbvlje, nekateri gospodje pa so to izvršili na tak način, da se je jasno videlo, da so v službi demokratov. Čast pa tistim zavednim delavcem rudarjem, ki niso v teh težkih časih klonili tihniko pred demokrasko gospodo. Tudi je govornica, da kdor hoče dobiti službo pri železnici, mora prej pristopiti k demokratom. V Rimskih toplicah je nekdo, ki baje opravlja službo takega posredovalca, samo da je njegova demokraska državotvornost še zelo mlada. Povemo Vam odkrito, politika ne spada v nobeno javno službo, tako tudi ne k železnici. Ali je v interesu železnice, da uslužbenci izvijajo, da ne morejo drugače opravljati svoje službe, kakor da so člani demokraskе stranke. Povemo Vam odkrito, da se bomo za vse to pobrigali.

Sv. Rupert nad Laškim. Tudi v naših bregih se marsi kaj zgodi, zlasti smrt v zadnjem času hudo kosi skoro same mlade ljudi: Dne 20. februarja je po kratki bolezni umrla vrla mati in gospodinja Antonija Siarki, p. d. Lan-gerca. Kot žrtev materinskega poklica je morala v starosti 30 let nenadoma zapustiti žalosnega moža in uboge otročiče. Bila je prava krščanska slovenska mati in prav skrbna gospodinja. Kdor jo je poznal, jo je spoštoval. — Dne 16. februarja je na Svetini umrl blagi mladenič Janez Rataj v starosti 13 let, dne 2. marca v Kanjuceh vrl fant Jernej Pušnik, tudi v starosti 13 let, in dne 7. marca spet na Svetini mladenka Antonija Lošek, istotako v starosti 13 let. Sentrupertska Marijina dekliška družba je rajni Tončki, vzgledni družbenki, priredila veličasten sprevod. Počivajte v miru, blagi rajni! — Trdo nam gre pri Sv. Rupertu za denar, ni ga od nikoder; pa vsega tega je kriv dr. Korošec, tako vsaj zatrjuje naš Spilbončev Anček. Tudi Srbij nas je prodal, povozarja in granovski modrijan. Da mo-

ramo dne 25. t. m. na vojaški ogled, je zopet kriv nesrečni dr. Korošec, pravi Spilanc; in še ponoči ne more zaspati naš dobi Anzek, se drugi dan pošeno jezi nad Korošcem! Sicer pa ni nič hudega, zelje nam dobro diši, malo samostojne jezice pa je po starem receptu najboljša zabelj.

Sv. Krištof. Občinski siromaki so revčeki povsod, tako tudi pri nas. Ko obnemore, ga kmetje ne morejo oskrbovati, v bolnico ga ne vzamejo, češ, saj ni bolan, je le obnemogel, a hiralnica v Vojniku pa tudi ne more sprejeti vseh. Da olajša tem siromakom trpljenje, je župan Sluga stavil dodatni proračun ter votiral 100.000 dinarjev za zavetišče občinskih revežev. Občinske doklade bi se dvignile le za 34%, torej od 161 na 195%, a občina bi imela od tega korist tudi v gospodarskem oziru, ker bi ne bilo treba siromakov pošiljati v Vojnik. Čudimo se pa onim od bornikom, ki so poprej med ljudstvom sicer delali za ta predlog, celo demokratski odborniki so povdarjali potrebo ter proglašali, da naj se naloži tonaža od iz občine izvoženega premoga, kar pa žal ni izvedljivo. Pri glasovanju so pa na mig rudniškega poduradnika vsa svoja socialna čustva pozabili ter glasovali proti. — Prazne so tudi čenče, da bo TPD prenehala z obratom rudnika, ako bo občina sklenila še te občinske doklade. Trboveljska družba črpa milijone za premog iz naše zemlje, in če od teh da par drobtinice za občinske reveže, je gotovo upravičeno. Prenehali pa ne bodo, dokler se bo za premog dobivalo zlato.

Globoko pri Brežicah. Dne 17. t. m. smo spremili k večnemu počitku spoštovanega g. Blaža Tomina, nadučitelja v Globokem. Kmalu je sledil svojemu sinu gosp. Justeku in 90letnemu starčku očetu Jemeju. Rajni si je pridobil veliko zaslug v Globokem za šolo, kakor tudi za povzdigo sadjereje in kmetijstva. Krasno šolsko poslopje, poleti kakor napleteno, pri njem pa vzoren vrt kakor cvetličnjak, nam pričata o marljivosti rajnega gospoda. A ne le cvetlične grede, ampak tudi drevesnica je bila na šolskem vrtu, iz katere je oskrboval vso okolico z zlahnim sadnim drevjem. Dragi g. nadučitelj, zadnje leto si bil vpokojen, a pokoj nisi užival; delal si, dokler Te večni ni poklical k sebi! Uživaj pri njem mir in plačilo! Zelo potr rodbini naše sožalje!

Iz gospodarskega polja.

POSOJILNICAM, KI SO BILE VČLANJENE PRI
GRASKEM »VERBANDU«.

Beograd, 20. marca.

Hud udarec je zadel posojilnice, ki so bile pred in med vojsko včlanjene pri graški zadrugi zvezi. — Imele so tam naložene odvisne hranilne vloge. Ker je avstrijska krona po ustanovitvi republike Avstrije silno zgubila na vrednosti, so bile tudi vloge takorekoč izgubljene. Kar je bilo poprej 1000 kron je veljalo kar naenkrat samo 4 krone. Avstrijska vlada je izplačala lansko leto od 100 kron (zlate vrednosti) samo 32 kron. Tako so posojilnice izgubile nič manj nego 68 odstot. svojih vlog v Gradcu.

Na pritisk poslancev SLS je vlada v Beogradu po narodni skupščini leta 1925 obljubila državno podporo tem posojilnicam v znesku 1 milijon dinarjev. Res se je določilo tudi v proračunskih dvanajstih letih za avgust-november 1925 svota po 500.000 dinarjev in za december 1925 do marca 1926 drugi obrok 500.000 dinarjev.

Ali kakor vedno, če je treba poslati kak denar iz Beograda v Slovenijo, tako je tudi izplačilo te podpore vlada zavlačevala do skrajnosti. Jugoslovanski klub je po svojih poslancih dr. Hohnjecu, Zebotu, Vesenjaku in Pušenjaku neprestano dregal, naj vendar izplačajo, kar je v zakonu določeno. Naši poslanci so morali ta mesec vsak dan posredovati v ministrstvu za kmetijstvo in finance, da so začeli spis vendarle obravnavati. Omenim še samo to, da bi bil celi milijon, določen za Slovenijo, propadel (zapadel), če ne bi bil denar do 1. aprila 1926 nakazan. Po neprestanem dreganju je bila ta zadeva te dni končno javno rešena. Prvi obrok po 500.000 D je bil nakazan delegaciji v Ljubljani pod D R Br. 31814, dne 16. marca 1926, a drugi po 500.000 D pod D R Br. 34895, dne 17. oziroma 20. marca t. l. Delegacija financ v Ljubljani ima naročilo, da mora podporo izplačati Zadrugi zvezi v Ljubljani in Celju. Zveze pa bodo izplačevale podporo zopet prizadetim posojilnicam.

Če ne bi naši poslanci pritiskali na ministrstvo, ne bi bila zadeva izvršena do 1. aprila 1926. Poslanec Zebot je na primer bil od 1. do 20. marca skoro vsak dan radi te zadeve v ministrstvu za kmetijstvo in za finance. Moral je prenašati akte od referenta do referenta, sicer bi bila radi počasnega reševanja podpora zapadla. Hvala Bogu je zadeva sedaj ugodno rešena.

To sporočamo prizadetim posojilnicam v vednost.

Direktor Andrej Zmavc, Maribor.

SPLOSNA PRAVILA ZA POKUSANJE IN OCENO
VINA.

Kemijska analiza ne more nadomeščati pokušnje, je pa dober pripomoček za pravilno presojo vina s pokušajo. V novejšem času podpira sigurnejšo oceno vina poleg kemijske analize mikroskopija.

Poklčno ali strokovno pokušanje (probiranje) vina ni pitje in uživanje, marveč težavno, resno delo.

Sodelujejo čuti vid, voh, okus, včasih tudi sluh (n. pr. pri šumenju in peckanju vina), tedaj čutila oko, nos, jezik, tudi uho.

Etiketa na steklenici (posebno neistinita) zaveja do napačnih zaključkov.

Dober jezik (v dobrem smislu, torej dobra in sigurna pokušnja ali proba) je človeku prirojen ali priučen in pri-

vzgojen po vaji: spoznavati je najrazličnejša, za redno pitje rabiti le zdrava vina, ker se sicer zgubi čut za pravilno presojo.

Pokuševalec se mora dobro počutiti, zato ne more pravilno ocenjevati, ako ima n. pr. katar ali kako želodčno bolezen, ne po bogati pojedini, ampak najbolje v jutro po prvem priprostem zajrku, dasi je to najbolj razdražljivo za organizem in živce. Le-teh ne dražimo toliko, ako vinskih pokušenj ne požiramo, marveč jih izpljuvamo najbolj v posodo z vodo.

Uživanje ostih jedil, kakor tudi pušenje pred ali med pokušajo otežkoča presojo. Ako se pokušava več vrst zaporedoma, naj se je vmes košček kruha ali izplahnjujejo usta z vodo.

Pravilna srednja temperatura za bela vina je 11° C, za črna 16,5° C. Boljše kvalitete prenašajo večje razlike temperature. Rajši nekaj nižje nego previsoke temperature. Buketne snovi se izgubljajo, odnosno se ne izražajo več v zadostni meri pri toploti pod 5° C, aromatične snovi pa pod 8° C. (Za penača ali šumeča vina, šampanjec, je pravilna toplota 7—9° C.)

Prostor za pokušanje (pokuševalnica) bodi svetel, primerno temperiran, zračen.

Posoda (kupica, čaša, kozarec) bodi vselej iz brezbarvnega stekla in se naj napolnjuje kvečjemu do nekaj nad polovico. (Polnjenje čaše do vrha je sploh neukusno.) Čim manj je ogljikove kisline v vinu, tem lepše zvonijo čaše ob običajnem trkanju.

Pokušnja iz soda se jemlje ne prav z vrha in le s stekleno natego, ne pa z natega iz morda celo nečiste gumijevke cevi. Pazi na snago okoli pilke!

Medsebojno primerjanje vin je mogoče, ako so vsa enako dobro povrela (niso več sladka) in če so sploh v enakem štadiju razvoja. Čim čistejšje je vino, tem lažje se presoja pravilno. Vino ni sposobno za oceno koj po pretakanju, ker se vselej nekoliko skali, je nekoliko plehko radi izgube ogljikove kisline ter ima več ali manj še neizločenega »žvepla« (žveplovega dvokisla) od zažveplanja.

Vista ali red, po katerem se vina pokušajo: nesladka (suha) pred sladkimi, lahka (šibka) pred težkimi (alkoholnimi), maloekstraktna (lanka) pred ekstraktnimi, mila pred trpkimi, tedaj bela vina pred črnimi, nedišeča pred buketnimi, mlada vina pred starimi.

Klasificiranje ali ocena se vrši navadno s številkami: 0 za pokvarjeno vino, 1 do največ 10 za zdrava (najvišja številka za najboljša vina), ali pa se jih oceni po njih tržni vrednosti v denarju.

Presoja z očesom: za navadni konsum zadostuje, ako je vino čisto ob dnevni svetlobi, za bolj kritično presojo pa rabimo umetno luč (n. pr. po filtriranju in čiščenju). Mlado belo vino je navadno zelenkasto, starina pa rumenkasta do zlatorumena. Črna je najlepša, ako je rdeča barva nekako med rubinasto in granatasto, vselej pa bodi prozorna. Oko opazi vlečljivost (sluzavost), tudi obilico alkohola, ali ekstrakta, ali sladkorja, ako se namreč vino nekako oljnat »brše« (vleče) ob steklu, ko ga mešamo v čaši. Šibko, tanko vino teče v čašo kot voda.

Presoja z nosom: vinska napaka se spozna navadno že z nosom, tako osobito cik, tudi okus, odnosno duh po plesni, drožah, sodu, lesu, žveplovm vodikovcu (po gnilih jajcih), žveplovm dvokisu (po »žveplu«). Mladost vina se spozna po svežosti radi ogljenčeve kisline, vrsta (sorta) po značilni rožici (bukeju), kakor pri rizlingu, muškatu, dišečem tramincu i. dr.

Presoja z jezikom: okus določa jezik, na katerega mora vino — seve v zmerni množini — bolj dolgo vplivati, a ne samo na konec jezika, temveč tudi na njega temeljni zadnji del, ki je najbolj občutljiv. Važen je nekadni učinek, ko so usta prazna. Posrkne se mahen požirček ki se naj razide po jeziku ter z njim pritiska ob gornji del (nebo) ust. (Požirati ni treba, ker je tako srebanje po majhnih požirčkih mnogo bolj učinkovito, nego običajno pametno normalno pitje.)

Celotna ocena se napravi na podlagi skupnih vtisov, ki jih dobimo z očesom, nosom, jezikom, morda tudi z ušesom.

Nekateri običajni izrazi za oceno vina: pusto ali suho (ni sveže), starikavo (topo), sveže, rezko (preveč ogljikove kisline), kisló, ostro (mnogo zlasti nezrele vinske kisline), mehko, plehko, milo (malo kisline), sočno (nasprotno od »suho«), ekstraktno, harmonično, elegantno, gladko, uglajeno, polno (napolni usta), buketno ali dišeče (s prijeto rožico), aromatično, težko ali močno (alkoholno), lahko, prazno (šibko, tanko), čedno in zdravo (čistega, zdravega okusa), nečistega okusa, trpko, zagatno, trdo, kosmato, žgoče ali pekoče (tako je mnogokrat umetno slajeno ali alkoholizirano vino, ki je sploh neharmoničnega okusa), strto (navadno po pretakanju in transportu), kanasto, grenko, cikasto, okus po zraku, žveplu, gnilobi, plesni (dušek, plesnivec), okus po zemlji itd. itd.

Sladka, nepovrta (češče umetno slajena) vina se ne morejo točno taksirati ali ceniti pri navadni pokušnji.

Dobra starina prija zdravju mnogo bolj kot nezrelo mlado vino, ako se po pameti uživa; zdravniki jo priporočajo bolnikom in starim ljudem kot zdravilo in krepičilo.

Katero vino je najboljše? O tem se češče po nepotrebnem prerokajo; kajti s prvovrstnimi kvalitetskimi vini raznih provenienc je pač tako kot s čednimi dekleti: je mnogo lepih deklet, toda vsako dekle je drugače lepo, kar je stvar okusa posameznega prevdarnega presojevalca, tedaj individualno.

Konje kupuje mariborski topniški polk v starosti od 4—7 let. Zivali morajo biti brez napake, težke, srednje in lahke. Kupčije se vršijo vsak torek in soboto dopoldne v artilerijski vojašnici v Mariboru. Kupljeni konji se plačajo takoj.

Dražba vožnje in nabave prodca za okrajne ceste v ptujskem okraju se vrši nepreklicno v sredo, dne

7. aprila 1926, ob 9. uri v uradnih prostorih okrajnega zastopa v Ptuj. Dražitelji, ki morajo položiti vadij 10 odstot. izklicne svote pred dražbo, se smejo udeležiti dražbe, ter licitirati o dobavi, izdelovanju, dovozu in zlaganju gramozu. Razprave se vrše ustmeno in veljajo tudi pisnene ponudbe, ako so vložene pred začetkom dražbe. Če se pri dražbi pokaže, da obstoje dogovori na škodo državnega in cestnega zaklada, se dražba ustavi. Vsak izdražitelj mora podpisati dražbene pogoje ter trpi vse državne pristojbine iz te pogodbe. Dražbeni pogoji so med uradnimi urami na okrajnem zastopu vsakemu na vpogled.

Močno padanje cen hišam in posestvom. Iz Prekmurja in Murskega polja nam poročajo, da rapidno padajo cene hišam in posestvom; v teku dveh let so padle za 200 odstotkov. Prekmursko, Mursko-štajersko polje, ki ima najbolj rodovitno zemljo v Sloveniji, se ponuja danes oral zemlje prvi razred 3—5 tisoč dinarjev in pred dvema letoma so plačevali kupci 15—20 tisoč dinarjev. To je torej dokaz, kako močno so padle cene v teku dveh let. Tudi med ljudstvom se opaža štedenje denarja.

Licencovanje in premiranje bikov v gornjegrajskem okraju se vrši: dne 26. t. m. na Ljubnem za občine: Ljubno, Gornjgrad, Novašča, Solčava ter Bočna; dne 27. 3. pa v Mozirju za občine: trg Mozirje, okolica Mozirje, Rečica, Kokerje in del občine Bočna, kar pripada župniji Smartno. Početek vselej ob 9. uri predpoldne. Dne 27. t. m. pa bude tudi ob 2. uri popoldne v Mozirju razstava plemenitih živine in to za tiste občine kot poprej Licencovanje bikov predpoldne v Mozirju, pri kateri razstavi se bodo upoštevala samo Marijadvorska pasma od 6 mesecev naprej. Vabijo se kupci in živinorejci, da si ogledajo plemenitko živino.

Licenciranje bikov v Ljubnem. V Ljubnem se vrši licenciranje bikov marijadvorske pasme dne 26. t. m. Hribovski posestniki so zelo nezadovoljni s tem, da se licencirajo samo marijadvorci, ker imajo po lastnih sklednjah v teh hribovitih krajih prav tako radi tudi druge pasme, zlasti pincogavsko. Krave te pasme so zelo dobro molzence, ki dajejo mnogo gostega in mastnega mleka in tudi voli so prikladni za vožnjo po hribovih. Mesar pri nakupu živine tudi ne gleda na barvo, ampak samo na meso. Posestniki iz okolice Ljubna prosimo, da se licencirajo tudi bice drugih pasem, če odgovarjajo splošnim pogojem dobrega plemenitka.

Mariborski trg dne 20. marca 1926. Radi dveh praznikov 19. in 21. marca je bil trg zelo slabo preskrbljen in tudi slabo obiskan. Bilo je namreč samo 38 slaminarjev, ki so pripeljali 94 zaklanih svinj na trg ter so prodajali svinjino po 15 do 20 din., slanino po 18 do 22 din., popoldne po 15 do 17,50 din. 1 kg. Domači mesarji pa so prodajali govedino po 8 do 15 din., prvovrstno volavsko meso pa po 15 do 17,50 din., teletino po 12,50 do 20 din. kg, svinjino po 18 do 20 din. Cene klobasam so ostale stare. — Perutnine je bilo okoli 300 komadov na trgu. Cene so bile piščancem 20 do 30 din. za par, kokoši 30—75, rabe, goske in pure po 50 do 120 din. komad. — Domači zajci so bili po 10 do 50 din., Angora zajci po 47,50 do 75 din., morski prašički po 8 do 12,50 din., domači golobi po 7 din. komad. — Krompir, zelenjava, druga živila, sadje, sadike: Krompir 5 do 5,50 din. mernik (7 in pol kg) ali 0,75 do 1,75 din. 1 kg. čebula 1,50 do 6 din., česen 10 do 20 din. venec, solata 1 do 2 din. kupček, oziroma boljše 8 do 18 din. kg, glavna solata in zeljnate glave 3 do 6 din. komad, kisló zelje 3 din., kisló repa 2 din., maslo 44 do 48 din., kuhano 50 do 56 din. kg. Krompirja in zelenjave je bilo vsega vkup 16 vozov, jabolka pa 10 vozov na trgu. Jabolka in hruške po 6 do 15 din. kg, limone 0,75 do 1,50 din., pomaranče 1 do 3 din. komad, datlji 25 do 30 din. kg, med 25 din. kg. Mleko se je podražilo, med tem ko so se jajca pocenila, namreč mleko 3 do 3,50 din., oljčno olje 30 do 50 din., bučno olje 26 do 28 din., smetana 14 do 16 din. liter, jajca 1 do 1,50 din. komad (jajca se bodo proti Veliki noči podražila. — Sadike, posebno jabolane in hruške, se vedno v večji meri prinašajo na trg. Cene so jim 10 do 25 din. komad. — Zlončeno in leseno robo je bil trg srednje oskrbljen. Roba se je prodajala po 1 do 100 din. komad, brezove metle po 2 do 5 din., koruzna slama 25 do 32,50 din. vreča. Lesene grablje so se prodajale po 8 din. — Seno in slama: V sredo, dne 17. t. m., so kmetje pripeljali 6 vozov sena in 3 vozove slame, v soboto, dne 20. t. m., pa 10 vozov sena, 4 vozove otave in 6 vozov slame na trg. Cene so bile senu 65 do 90 din., otavi 75 din., slami pa 40 do 55 din. za 100 kg.

Mariborsko sejmsko poročilo. Na svinjski sejem dne 18. marca 1926 se je pripeljalo 123 svinj in 5 ovc. Cene so bile sledeče: Mladi prašiči 5—6 tednov stari 1 komad 80 do 100 din., 7—9 tednov stari 150 do 200 din., 3—4 mesece stari 350 do 380 din., 5—7 mesecev stari 400 do 450 din., 8—10 mesecev stari 550 do 580 din., 1 leto 1600 do 2200 din., 1 kg mrtve teže 10,50 do 12,50 din., 1 kg mrtve teže 15 do 17 din. Prodalo se je 43 svinj in 2 ovc.

Vrednost denarja. Ameriški dolar stane 56 din., nemška marka 13,50 din., italijanska lira 2,27 din., angleški funt 276 din., čehoslovaška krona 1,68 din., švicarski frank 10,93 din., avstrijski šiling 8 din., inozemski goldinar 22,70 din. V Curihu znaša vrednost dinarja 9,14 c.

V hrib ti pot ne bo naporna, če oprema je dovoljna, seveda tudi »BUDDHA« zaj spada med opremo zdej!